

Tab derved. Faar man en Bestemmelse ind i § 7 om, at Jagtejerne enten skal holde deres Vildt borte fra andre Folks Marker eller ogsaa give Erstatning for den Skade, det forvolder; saa har man gjort, hvad der med Billighed kan kræves. En saadan Bestemmelse vil ganske svare til de Bestemmelser, der gælder for løsgaaende Kreaturer; kommer de ind paa anden Mands Grund, kan man ifølge Loven komme til at erstatte den Skade, de har gjort. Det er efter min Mening den Vej, vi skal ind paa, og den Ordning vil jeg derfor henstille til Overvejelse af dem, som faar med Sagens nærmere Behandling at gøre.

Jeg vil gerne pege paa, at der mange Steder er begyndt en Sammenslutning af Jagtejere, en Bevægelse, jeg hilser med Glæde. Mange Steder har en hel Del Jagtejere sluttet sig sammen og i Fællig lejet deres Jagt ud, eller ogsaa driver de den i Fællig. I det Tilfælde, de lejer den ud, lejer de den ud paa den mest fordelagtige Maade selvfølgelig og sikrer sig, at den Mand, der lejer Jagten hos dem, ikke alene driver Jagten, men ogsaa plejer Jagten paa deres Ejendomme. I andre Tilfælde driver de deres Jagt i Fællig, og da gør de det paa den Maade, at de kun driver Jagten paa det fælles Jagtterræn bestemte Dage og under fælles Ledelse. Naar man gaar den Vej, er der bragt Sikkerhed for, at den tilfældige Nedskydning af Vildtet, som nu finder Sted, ikke i den Udstrækning vil finde Sted i Fremtiden. Nu kalder jeg det nærmest et Myrderi. Det er faktisk saaledes, at de fleste Steder er, havde jeg nær sagt, enhver 14-aars Dreng udstyret med en eller anden gammel Muskedonner og gaar ud og plaffer ned til højre og venstre uden nogen som helst Hensyntagen til Vildtbestanden. Dette er et højst uheldigt Forhold, som jeg synes, man ad Lovgivningens Vej burde søge at ændre.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Andreassen) erklærede meget bestemt, at han ikke kunde stemme for dette Lovforslag, medmindre § 1 blev ændret saaledes, at Jagtretten tilfaldt Brugeren af Jorden i Stedet for, som der staar i Lovforslaget, Grundejeren. Jeg vil ikke haabe, det ærede Medlem fastholder denne sin Beslutning; thi det er indlysende, at man ikke vil kunne komme til en saadan Bestemmelse i Loven. Det staar for mig som ganske indlysende, at man overhovedet ikke vil kunne tænke sig denne Løsning indenfor de andre Partier,

og jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem vil blive ved at fastholde dette sit Standpunkt, naar han kan blive tilfredsstillet paa andre Punkter i Loven, saaledes at der virkelig kan blive vist Ret og Retfærdighed til alle Sider, som han paa forskellige Punkter krævede. Det ærede Medlems lange Tale om den store Skade, som Vildtet forvoldte Fæstere og Lejehusmænd, var i allerhøjeste Grad overdreven. Jeg kender ingen Eksempler paa, at Brugerne af smaa Fæste- og Lejehuse har været udsatte for, at Vildtet har ædt deres Afgrøde, saa de kun høstede deres Udsæd. Jeg antager, det har været det ærede Medlems Spøg, jeg tror ikke, han vil kunne dokumentere denne sin Paastand med noget som helst Bevis. Jeg forstaaer selvfølgelig godt, at man under visse Forhold ønsker at male med den brede Pensel, men jeg vil dog formene, at det ærede Medlem har malet med en lidt for bred Pensel i dette Tilfælde.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds var ogsaa inde paa Bestemmelserne i § 26 og kunde godt gaa med til den sidste Bestemmelse i Paragraffen, men var derimod imod, at man kunde gøre Ansvar gældende overfor Personer, som havde transporteret Vildt fra det ene Sted til det andet — altsaa fra Producenten, om jeg saa maa sige, til Forbrugeren —, naar de havde haft Mistanke om, at dette Vildt var skaffet til Veje paa ulovlig Maade. Jeg forstaaer ikke det ærede Medlems Misfornøjelse med denne Bestemmelse. De Kommissionærer, det ærede Medlem talte om, kunde jo lade være med at transportere Vildtet, naar de har Mistanke. Hvorfor i Alverden skulde de transportere dette Vildt, naar de har Mistanke om, at det er skaffet til Veje paa ulovlig Maade? Saa var det ganske meningsløst af dem at gøre det. Og de bliver kun straffet, hvis de har haft Mistanke; det staar der i Lovforslaget, saa jeg synes, det ærede Medlems Betænkelighed ved at stemme for første Del af § 26 maa kunne overvindes.

Jeg kan ikke undlade at udtale min Glæde over de Udtalelser, det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Koføed) har fremsat under Sagens Behandling. De glæder mig dobbelt, fordi det ærede Medlem staar i et andet Parti end jeg, og de viser, at det ærede Medlem er i samme Situation som det ærede 4de Medlem for Hovedstaden (Alfred Christensen). Jeg kan ikke forstaa andet paa de Udtalelser, de to ærede Medlemmer er